

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ: Σελ. 10 Έτη 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ: Σελ. 19 Έτη 19
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ: Σελ. 27 Έτη 27
Τιμή έκαστου φύλλου τρέσας 2.

ΕΤΟΣ Η'

ΑΡΙΘ. 413

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),
τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 1914.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΙΘΕΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Άγορά Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Είθροποιήσεις και διατάξεις ἐπὶ τῇ γραμμῇ Γρ. 2.
Διὰ συνεχέως δημοσιεύσεις ιδιαίτεροι συμφωνοί.
Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύματα ἢ μὴ δὲν ἀποστέλλονται.

ΕΝΔΟΣΟΣ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1913

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ μετ' ἐνθουσιασμοῦ χαιρετίζει τὴν ἡμέραν ταύτην, ἥτις ἀπετέλεσεν ἀπὸ ἐνός εἰνους μίαν ἐπὶ πλέον λαμπρὰν σελίδα εἰς τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, ἐφάμιλλον πρὸς ἄλλας τοιαύτας τοῦ μεσαιωνικοῦ καὶ τοῦ ἀρχαίου τοιοῦτου. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἠδυνήθη νὰ ὑπομείνῃ μετὰ θαυμαστῆς ἐγκατεργήσεως τὴν θηρώδη ἀγριότητα τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἐν βαρυνταῖς χειμῶνι καὶ νὰ μάχῃται ἐπὶ τετραμήνῳ κατ' ἀγρυπνίας ἀπὸ τῆς ἀγρίας φύσεως καὶ τῆς τελειωτικῆς ἀγρυπνίας ἐπιστήμης ἀπορρήτων καταστάσεων, ὑπερασπιζομένων δὲ ἐπὶ στρατοῦ, οὐδυνῶς ἡ πολεμικὴ ἐμπειρία καὶ ἡ φυλετικὴ ἀνδρεία ἦσαν παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένα, ἡ δὲ περὶ τὴν ἀμυναν δεινότης αὐτοῦ ἐκρίθη πάντοτε ὡς ἡ ὑψηλὴ πολεμικὴ ἀρετὴ του.

Τὰ Ἰωάννινα? ἡ περιώνυμος αὕτη πόλις ἐπὶ ἔξ ἡδὴ αἰῶνας κατέχει ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ ὑπερόχον θέσιν καὶ ἐν τῇ καὶ τῇ φαντασίᾳ ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῶν μύθων παραδόξων ἀλλὰ καὶ προσφιλῶν καὶ φρικαλέων ἀλλοτε θρόνον καὶ παραδόξων.

Ἡ Δωδώνη, πολὺν καὶ σεβαστὸν ἱδρυμα θρησκευτικὸν τοῦ πελαγονικοῦ ἡ προελληνικοῦ κόσμου διετήρησεν ἐν τῇ συνεύρῃ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν λαρείαν αὐτοῦ καὶ ἐξεῖλκντο πρὸς αὐτὴν τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

Τὰ Ἰωάννινα, παρὰ τὴν Δωδώνην, πρὸ δέκα περίπου αἰώνων εἶχον συνοικισθῇ ἐν καιρῷ διωγμῶν ἐπὶ κατοικῶν Ἑλλήνων ἄλλης πόλεως· καὶ κατὰ τὸ κρατοῦν τότε σύστημα ἔλαβον ὄνομα χριστιανικὸν ἀπὸ τινος ἐκεί· Ἰ. Μονῆς Ἀγ. Ἰωάννου.

Ἡ πόλις αὕτη ἀνεδείχθη πρωτεύουσα καθαρῶς Ἑλληνικοῦ κράτους, τοῦ Δεσποταίου τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἑλλάδος, οὗ ἡ Κωνσταντινούπολις ἀλωθεῖσα ἐπὶ τῶν Φράγκων Στανροφῶν ἀναιμωτεῖ, ἐφαίντο οὐκ ἀπώλεσε τὸ κράτος αὐτῆς ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας.

Ὁ ἀθάνατος Ἑλληνισμὸς ἵπκοίνας ἐν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ, ἐγείρει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκδηλοῖ τὴν ἀθάνατον ἐθνικὴν ζωὴν του εἰς τὰ ἀπρόκνητρα ὁμηγερέα του καὶ εἰς τόπους καθιερωμένους ἐπὶ τῆς περιπετειώδους αἰτίας ἀλλὰ καὶ ἐνδοξοτάτης ἱστορίας του.

Τὸ χρυσόβουλον τοῦ αυτοκράτορος Ἀνδρονίκου διὰ βραχέων διδάσκει πολλὰ λέγον περὶ τῶν Ἰωαννιναῖ· «μεγέθει μὲν ἐστὶ τῶν πολλῶν διαφορῶν... μευέστωται δὲ οἰκητόρων καὶ ἀμύζει... λούτω καὶ πᾶσιν ἄλλοις...»

Καὶ τὸ νέον τοῦτο Ἑλληνικὸν κράτος μὲ πρωτεύουσαν πρῶτον τὴν Ἄρταν καὶ ὕστερον τὰ Ἰωάννινα ἐστάθη ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ μέχρι Ἀνδραχίου καὶ πρὸς ἀνατολὰς μέχρι Θεσσαλονίκης· καὶ ἐν αὐτῷ παρεσκευάσθησαν τὰ ἀρματοποικίκα σώματα, προωρισμένα νὰ διαγωνίσωσι τὸ πολεμικὸν μένος τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τὴν μέλλουσαν ἀναγέννησιν του. Ἐδῶ ἀφυντὶσθῇ ἡ συνείδησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλευθέρων βίον τῶν ὁρέων καὶ τοῦ στρατοπέδου ἀνεγεννήθη ἡ νέα Ἑλλάς, λέγει τις μεσαιωνικός. Τὰ κάστρα καὶ τὰ παλάτια τῶν γενναίων Ἑλλήνων Δεσποτῶν τῆς Ἡπείρου, ἀπετέλεσαν τὰ ὁράτια μνημεῖα τῆς τοπικῆς ἱστορίας τῶν προσώπων, αἵτινα συνέδεον τὸν μέσον μὲ τὸν νεώτερον Ἑλληνισμὸν, καὶ τὸν δεσμὸν καὶ τὴν ἀλληλουχίαν τούτων ἀνεωρογόουν καὶ ἐνίσχυνον ἡ ἀρματοποικίκα καὶ ἡ δημώδης ποίησις.

Ἐπεὶ περίεργος ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνεξήγητος ἡ ὥς φαινόμενον φυνικὸν ἐπὶ τὸ κράτος τῶν φυνικῶν νόμων ἐπανάληψις τῶν ἱστορικῶν γεγονότων.

Ὅτε ἡ ποντοδυναμία τῶν Χαλιφῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγένετο ἀνίκτος ὁπλῶς διὰ σιβαράς, χειρὸς κρατῇ τὰ ἡνία τῆς διακυβερνήσεως τῆς ἀγανῆς Ὀθ. Αυτοκρατορίας, εἰς τὴν Ἡπειρωτικὴν ταύτην χώραν καὶ εἰς τὰ αὐτὰ Ἰωάννινα ἀναφαίνεται νέος Δεσπότης ὁ περιλάλητος Ἀλῆ Τεπελένλῃ· ἐκείνων τὸ ἡμιανεξάρτητον δεσποτῶν του καὶ ἄλλων τὴν Ἡπείρον, εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ μέχρι αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου. Τὰ Ἰωάννινα ὑπὸ τὸν Ἀλῆ πασᾶν κατοικοῦντο ἐπὶ 8,000 οἰκονογεῖν.

Ἐὰν οἱ Ἕλληνες Δεσπότες ἀναιρετοῦσαν τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ νέος Ἀλβανὸς Δεσπότης ἀναιρετοῦσαν καὶ ἐλεγχέτοισιν τὴν δημιουργίαν καὶ κράτος Ἀλβανικοῦ διχῆκτος, ἀπὸ Σκόδρας μέχρι Ταϊνάρου καὶ

Ἐκύκλωσε τὰ Γιάννενα μ' ἓνα βαθὺ χαντάκι,
μὲ ντάμπες τὰ ἀρμάτωσέ, μὲ μετερίζια στέγεια,
τόπια καὶ μπόμπαις ἐστῆσε τὰ πολεμῶν τ' ἀσκήρια
κ' ἐξ ἡ καστέλλια ἀρμάτωσε καλὰ γὰ νὰ φυλᾷ
τὰ Γιάννενα μὲ πόλεμον γερό γὰ νὰ βαστάξῃ,
τὰ Λιθαρίσια, τὸν Κολίαν, τὴν Κούλα, τὸ χαντάκι,
τὸ μέγα κάστρο Ἰτς Καλέ....

Καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ κινδύνῳ ἡ περιώνυμος παρ' αὐτῷ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ προστίζει: «Βεζύρη Ἀλῆ-Πασᾶ βάλε φωτιά στὰ Τόπια, κάψε τὰ Γιάννενα»

Ὅτε τὸ ἀκατάβλητον θάρρος καὶ τὸ χαλκὺ δινον πεῖσμα τοῦ οὔτε τὰ δαπανηρὰ καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τότε ὁχυρωτικῆς ἐπιστήμης παρεσκευασμένα ὁχυρώματα του, οὔτε τῶν ἐμπειροπυλῶν καὶ ἀνδρείων Ἀλβανῶν του ἡ ἡρωικὴ ἀμυνα ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι τὸν σπασωτὴν καὶ θηρωτὴ Ἀλῆ Πασᾶν ἀπὸ τῆς ἐπιμόνου καὶ ὁμηγερέως ἐφόδου τοῦ Χουραϊ-Πασᾶ, δατὶς γενόμενος κύριος τῶν Ἰωαννινῶν καὶ συλλαβῶν τὸν αἰμοδιπὴν τύραννον τῆς Ἡπείρου ἀλεξεργάσαν αὐτὸν καὶ τὴν σατανικὴν κερὰ τὴν του ἀπέστειλε δῶρον εἰς τὸν Σουλτάνον Μαχμούτ.

Ὁ φιλόδοξος ἀλλὰ καὶ αἰμοδιπὴς καὶ αἰμοδιπὴς τύραννος, ὁ ἐν τῇ πονηρίᾳ του πιστεύσας εἰς τοὺς ἡρωικοὺς Σουλτᾶνας καὶ τοὺς ἄλλους Ρουμελιώτας ἀρματολούς θὰ ἐχρησιμοποίησι πρὸς τοὺς ἰδίους σκοποὺς του, ἐγένετο αὐτὸς ὄργανον ἐκείνων, καὶ διὰ τῆς οὐσίας καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως του ἄκων ἐπίσπευσε καὶ ἐβόηθησε θαυμασίως τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις εἶχε ἤδη ἐξαπλωθῇ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ ἐγένετο ἀνίκτος ἡ στρατιὰ τοῦ Χουραϊ Πασᾶ νὰ καταπνέξῃ αὐτὴν ἐν τῇ γενέσει τῆς.

Ἡ σύγχρονος Τουρκία πρὸς τὰ Ἰωάννινα ἀπέβλεπε μετὰ διορατικότητος στρατηγικῆς ἀνδρείας, δδγηγνεία πάντως ἐπὶ τῆς ἱστορίας, καὶ ὁ Στρατάρχης Σεφκὲ Πασᾶ διὰ Γερμανῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπεδόθη εἰς τὴν ὁχύρωσιν τῶν Ἰωαννινῶν ἀντὶ δαπάνης ἡδρότης.

Τὰ ἔξ καστέλλια καὶ αἱ μεγάλαι περὶ τὴν πόλιν τάφροι μετεσκευάσθησαν καὶ συνεπληρώθησαν πρὸς τὰς νέας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ αἱ ὁχυρώσεις ἐξετάσθησαν εἰς ἀπαντας τοὺς δεσπότητας τῶν Ἰωαννινῶν καὶ τῆς περιχώρου λόφους καὶ βουνούς. Ἡ Σαδοβίτσα, ὁ Ἀγ. Νικόλαος, ἡ Γασιρίτσα, τὸ Γαυδίκι, ἡ Σέλλα καὶ τὸ φοβερώτατον πάντων τὸ Μιζάνι κατοχυρώθησαν κατὰ τὰς ἐνδείξεις τῆς νωτάτης ὁχυρωτικῆς ἐπιστήμης καὶ ὠπλίσθησαν διὰ τῶν τελευταίων τηλεβόλων καὶ ἀπετέλεσαν φοβερὸν

καὶ ἀδιάρρηκτον ὁχυρωτικὸν δίκτυον. Τὰ ἐπὶ τούτων προβολεῖα ἦσαν κατεσκευασμένα δι' ὑδραυλικῆς ἀρβότου, ἐφοδιασμένα διὰ 40 πολυβόλων καὶ 15 βαζῶν τοπμαχικῶν τηλεβόλων, καλυπτομένων ἐπὶ φυνικῶν καὶ τεχνικῶν ὁχυρωμάτων. Ἐπὶ τῶν ὁχυρωμάτων τῶν λόφων καὶ τῶν βουνῶν τούτων ἐξετείνοντο ἀκατάβλητα συρματοπλέγματα καὶ πολυάριθμοι ὑπόνομοι καὶ τάφροι βάθειαι.

Περὶ τὰ φοβερά ταῦτα ὁχυρώματα ἐπὶ τετραμήνῳ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διεξήγαγε πόλεμον ἐπὶ πᾶσαν ἐποπὴν τρομερὴν καὶ ἀγωνιώδη.

Ἐκτεθειμένοι οἱ Ἕλληνες πολεμισταὶ εἰς τὰ δριμύτατα ψυχῇ βαρυντάτου χειμῶνος, ἐπὶ ἱγυμῶν καὶ ἀπορρώγων βράχων καὶ βουνῶν, ὤφειλον νὰ ἀντιμετωπίζωσι τὸ φονικὸν πῦρ τῶν τουρκικῶν τηλεβόλων καὶ κατὰ τὰς νύκτας νὰ ἀγρυπνοῦσι κατὰ τῶν τολμηρῶν αἰφνιδιασμῶν τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἑσάτ πασᾶ. Ὅσους δὲν ἐφόινε τὸ πῦρ καὶ ὁ σιδηρὸς τῶν ἐχθρῶν, ἡρωιστοῦσαν ἡ δεινότης τοῦ παγετός καὶ ἡ νάρκωσις πνοῇ τοῦ παγετώδους βορρᾶ, καὶ εἰς ταῦτα πάντα τὰ δεινὰ προσετίθεντο αἱ ἀναπόδραστοι στερήσεις καὶ τροφῆς καὶ ὕδατος εἰ, ὅπερ πολλοὶς ἐπρομηθεύοντο ἀντὶ τῆς ζωῆς τῶν οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ἐνεδρευόμενοι ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν κατὰ τὰς ἀραιὰς πονηγὰς ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνων καὶ γυνῶν βλαστήσεως καὶ χόματος βουνῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς ὁμοῦ ἡρωισμὸς βοηθούμενος ἐπὶ τῆς στρατηγικῆς μεγαλοφυΐας τοῦ τότε Διαδόχου καὶ μετὰ μικρὸν Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἠδυνήθη νὰ νικήσῃ καὶ τὰ τῆς φύσεως καὶ τὰ ἐχθρὶκά προσκόμματα, καὶ τῇ 21 Φεβρουαρίου 1913 νὰ γένηται κύριος τῆς πολυθνήτου πόλεως τῶν Ἰωαννινῶν χαράσων ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πανθέῳ μίαν ἐπὶ εἰκόνα δόξης πολεμικῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας, τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπιτηρίδι τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου γεγονότος, ὡς καὶ αὐτὸς εἰς χαρμύσσων ἀνάμνησιν ἀναδημοσιεύον τὴν λεπτομερῆ ἀπὸ τοῦ Ἀρχηγίου ἐκθεσιν τοῦ Στρατηλάτου τότε Διαδόχου καὶ σήμερον Βασιλέως Κωνσταντίνου Β'.

ΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 6 π. μ. 21 Φεβ.

Α. Μ. Βασιλέα

Θεσσαλονίκην.

«Ἀλωθέντος ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὁλοκλήρου τοῦ δυτικοῦ μετώπου τοῦ φρουρίου Ἰωαννινῶν καὶ κυκλοθέσεως τῆς γραμμῆς τῶν ἐρεισμάτων Μιζανίου καὶ Καστρίτης, ὁ Ἑσάτ Πασᾶς μοι ἐδήλωσε τὴν στήμνην ταύτην εἶναι ὁ στρατὸς τοῦ παραδίδεται αἰχμάλωτος πόλεμον. Λεπτομερῆς τῆς μεγάλης νίκης τοῦ ἀνδρείου στρατοῦ μας τηλεγραφικῶς προσέχως.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 11 π. μ. 21 Φεβ.

Βασιλέα

Θεσσαλονίκην.

Ἐπὶ τῇ 21 Φεβρουαρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξε κατὰ τὸ δυτικὸν μετώπου τοῦ φρουρίου ἡ τοῦ πύργου ἡμέρα Πέμπτη ἡρέμιτα γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τὸ φρούριον Ἰωαννινῶν.

50 αἰχμάλωτων ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς φάλαγγος.

Τὸ δευτέρου τμήματος στρατιᾶς ἡ ἀριστερὰ φάλαγγς περὶ τὴν 10ην προ-
εἶν ὡς ἐκτείνοντο τὰ ἐπὶ τῶν Μα-
νωλίσσης, κυριεύσασα 6 πυροβόλα
καὶ συλλαβούσα αἰχμάλωτων ὁλοκλήρου
τάγμα μετὰ πολυβόλων.

Ἡ κεντρικὴ φάλαγγς ἐκυρίευσεν τὸν
Ἀγ. Νικόλαον, ἄπαν τὸ 1ον τάγμα
τοῦ 11ου συντάγματος ἐκυρίευσεν 10
πυροβόλα καὶ πολλὰ ἐφόδια.

Ἀπὸ τῆς 11ης προῤῥῆς πολυ-
αριθμὰ ἐχθρικά στρατεύματα ἤρξαντο κα-
τεργόμενα ἐκ τῶν κλιτῶν Μανωλίσσης,
Ἀγ. Νικόλαος μέχρι Κοσμερῶν ἐν ἁ-
ταξίᾳ πρὸς τὴν πεδιάδα, περὶ δὲ τὴν
1. 30' ἐγένετο ἀντιληπτὴ προσπά-
θεια τοῦ ἐχθροῦ πρὸς συγκέντρωσιν
φυγῶν παρὰ τὴν Ράμψαν. Κατὰ
τὴν συγκέντρωσιν ὁμοῦ ταύτην ἐβόλε
τὸ δρεβανικὸν ἡμῶν πυροβόλον αὐ-
τοῦ. Ἀπὸ τῆς 3ης ὥρας ὁ ἐχθρὸς ἐ-
θεάτο φεύγον πρὸς τὰ Ἰωάννινα κα-
ταδιωκόμενος ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ πυ-
ροβόλου.

Ἡ τοιαύτη ἀπαχώρησις τοῦ ἐχθροῦ
ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 4:30 π. μ.

Ὅλιγον πρὸ τῆς 5:30 π. μ. παρατηρήθη
ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου τοῦ πυρο-
βολικοῦ ὅτι φεύγοντα ἐχθρικά στρα-
τεύματα συνεκρούθησαν νοτίως τῶν
Ἰωαννινῶν πρὸς ἔσχατον Τουρκικὰ στρα-
τεύματα, σταλὲν αὐτῶν, ὅπως τὰ στα-
ματήσω.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα
ἡ μεικτὴ ταξιαρχία Μεσάρου κατε-
λάμβανε τὸν Δρίκον καὶ τὸ Κοντο-
βράκι, ἀπὸ τῆς 7:30 π. μ. διὰ δι-
αδοχικῶν ἀγώνων ἀπώθη τὸν ἐχθρὸν
ἐκ Χρυσοβίτου, Δεσιτενίου, Ἀμάνη,
Δεμάτι.

Τὸ διεῖδον τῆς 8ης Μισραχίας ἐ-
προχώρησε καὶ τὸ 2ον δίκτυον, τὰ δὲ
τμήματα τῶν λοιπῶν Μισραχίων, καθ' ἃς
εἶχον διαταγὰς παρέμειναν βυλ-
λοντα εἰς αἱ θέσεις κατεῖχον.

Τὸ πυροβόλικόν συνέδραμε τὸν ἄ-
γωνα καταπνέον τὸν ἐχθρὸν διὰ
σφοδρότατον πυρὸς.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ταοῦκας
καὶ τοῦ Ἀγ. Νικόλαου, ἡ τρίτη ἀρι-
στερὰ φάλαγγς προελάσασα ἐκυρίευσεν
τὸ συγκρότημα Δουρῆς, τὸ δὲ ἀκό-
γιος εἶχε τὸ ἀριστερὸν ἡμῶν εἰς τῆς
γραμμῆς Δουρῆς, Ραψίτου, Βαδβι-
τσι, πεδὶς βορείως Μανωλίσσης.

Ὅλως τὰ στρατεύματά μου ἐκτε-
σαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν.

Ἡ ἐπίθεσις καὶ καταδίωξις θὰ ἐξ-
ακολουθῇ ὡς ὅσον μέχρι καταπνο-
ῆς τοῦ ἐχθροῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς 8ης ἐπικρα-
σας, θὰ διατάξω λεπτομερεστέρην
ἐκθεσιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Ἡ ὑπεσχημένη λεπτομερὴς, ἐκθε-
σις, καθόσον ἐνθυμούμεθα καὶ γνωρι-
ζομεν, δὲν ἐδημοσιεύθη τὸ μὲν ἕνεκα
τῆς συγκλονιστικῆς τῆς Πανελληνίου
καὶ συγκινητικῆς τῆς Ἑδρώτης ἀγ-
γελίας τῆς συγγραφῆς δολοφονίας τοῦ
ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου,
τὸ δὲ οὐκ ἀπέτελεσε ἔγγραφο ἐμ-
πιστευτικὸν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἱ-
στορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς στρα-
τηγικῆς ἐπιστήμης.

Τὰ τῆς παραδόσεως εἶδεν καὶ τῆς
φτιαγμένης εἰσελθὼν εἰς Ἰωάννινα
συνεπληρώθησαν παρὰ τῶν πολεμι-
κῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ Τύπου.

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ 21 Φεβρουαρίου.

Πρὸ τῆς ἀναθι περιγραφείσης ἡ-
ταστάσεως ὁ διευθύνων τὴν ἀμυναν
τῶν Ἰωαννινῶν Ἑσάτ πασᾶς ἐδεώ-
ρησε τὴν περαιτέρω ἀντίστασιν ὡς ἐγ-
κληματικὴν δόξαν διακορυφῶσαι αὐ-
τόν. Ἀπὸ τῆς 3ης ὥρας ὁ ἐχθρὸς ἐ-
θεάτο φεύγον πρὸς τὰ Ἰωάννινα κα-
ταδιωκόμενος ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ πυ-
ροβόλου.

Ἡ τοιαύτη ἀπαχώρησις τοῦ ἐχθροῦ
ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 4:30 π. μ.

Ὅλιγον πρὸ τῆς 5:30 π. μ. παρατηρήθη
ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου τοῦ πυρο-
βολικοῦ ὅτι φεύγοντα ἐχθρικά στρα-
τεύματα συνεκρούθησαν νοτίως τῶν
Ἰωαννινῶν πρὸς ἔσχατον Τουρκικὰ στρα-
τεύματα, σταλὲν αὐτῶν, ὅπως τὰ στα-
ματήσω.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα
ἡ μεικτὴ ταξιαρχία Μεσάρου κατε-
λάμβανε τὸν Δρίκον καὶ τὸ Κοντο-
βράκι, ἀπὸ τῆς 7:30 π. μ. διὰ δι-
αδοχικῶν ἀγώνων ἀπώθη τὸν ἐχθρὸν
ἐκ Χρυσοβίτου, Δεσιτενίου, Ἀμάνη,
Δεμάτι.

Τὸ διεῖδον τῆς 8ης Μισραχίας ἐ-
προχώρησε καὶ τὸ 2ον δίκτυον, τὰ δὲ
τμήματα τῶν λοιπῶν Μισραχίων, καθ' ἃς
εἶχον διαταγὰς παρέμειναν βυλ-
λοντα εἰς αἱ θέσεις κατεῖχον.

Τὸ πυροβόλικόν συνέδραμε τὸν ἄ-
γωνα καταπνέον τὸν ἐχθρὸν διὰ
σφοδρότατον πυρὸς.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ταοῦκας
καὶ τοῦ Ἀγ. Νικόλαου, ἡ τρίτη ἀρι-
στερὰ φάλαγγς προελάσασα ἐκυρίευσεν
τὸ συγκρότημα Δουρῆς, τὸ δὲ ἀκό-
γι

Η ΘΡΙΑΜΒΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ

Ο στρατάρχης διάδοχος εισήλθεν εις Ίωαννίνα εν θριάμβῳ τῇ μεσημβρίᾳ ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ τῶν κατοίκων οἵτινες ἐσημασιοτόλισαν τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματά των, καὶ συνέρρευσαν πανδημεὶ πρὸ τῆς εἰσόδου μετὰ διατρώων ζητωκραυγῶν δεξιούμενοι τὸν ἐλευθερωτὴν, ἐνθ' οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο χαρμούνως.

Ἡ πομπὴ ἐπὶ κεφαλῇ ἔχουσα τὸν Στρατηλάτην μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου Του ἐπορεύθη εἰς τὴν Μητροπολιν ὅπου ἐτελέσθη κατασκευαστικὴ δοξολογία, προσήγγεισε δὲ κατ' αὐτὴν τὸν Στρατάρχην Διάδοχον δ. Π. Μητροπολίτης κύριος Γερβάσιος διὰ θαυμασίου λόγου, εὐτιμος ἀναδημοσιεύμενος τὸν ἐμπνευσμένον ἐπὶ λόγον.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ
Ο ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΓΩΝ

«Ἐχομεν ἠφελότατε, ἐπεὶ πεν ἔνθους ὁ Ἱεράρχης, τὴν μεγάλην μας Πόλιν, τὴν φερώνυμον Σου Πόλιν, ἥς ὑπὸ τὰς ἐπάλξεις ἔπεσε ἑξόφυλκτος ὁ ἥρωϊς ἐκείνος Ἐκωνσταντίνος, ἀλλ' ἦν, κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις καὶ τὰς προφητείας ἐθνικῶν προφητῶν μας, ὅς ἀνακτήσῃ καὶ πάλιν Ἐκωνσταντίνος, ὁ δὲ Ἐκωνσταντίνος οὗτος εἶσαι Σὺ!»

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΙΕΝΙΕ
(ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΛΟΥΜΑΚΑ ΕΚ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ)Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡ. ΣΙΕΝΙΕ
(LA MÈRE D'ANDRÉ CHENIER)

ΥΠΟ ΕΡΝΑΝΔ ΚΛΕΡΓΕΤ

[Τὸ ἐν Παρίσιος ἐκδιδόμενον ἄλλοτε παράρτημα τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» τῆς ὁμωνύμου ἐν Ἀθήναις ἑταιρείας ἀνηρῶσαν τῇ 1906 ἄδρα ἀναρρήματα εἰς Κυπρίαν Δέσποιναν, τὰς ἱστορικὰς πληροφωρίας ἀρμόζοντα ἀπὸ τῆς Μεσαιωνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Σάδα καὶ ἄλλων ἱστορικῶν πραγμάτων.

Ἐκεῖ ἡ περίφημος «Φιλική» ἑταιρεία ἀποδεχόμενα ἔργον τῆς ἐν Παρίσιος Κυπρίας Δεσποίνης τῆς ἐπικαλούμενης Grande Dame. Λεπτομερέστερον καὶ ἀκριβέστερον τὰ τῆς καταγωγῆς αὐτῆς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Λουμάκης, ἐγκατεστην ἐν Κων πόλει μετὰ τὴν ἀλυσιν τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν. Τὸ ἔννομον τοῦ περιέλαβε τοῦς Γάλλους δημοσιογράφους τῶν Cheniers ὅς περιλάμβανει καὶ τὸν x. Fernand Clerget. εἶνα τοῦτο καθάρως Ἑλληνικόν, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ταύτοσημα Βαλλῆς, Κλάρος, Βλαστός, Βλάσταρις, παραγόμενον ἐκ τοῦ «Ἑλληνικοῦ» λ ὡ μ α, δηλοῦν τὸ ἄκρον καὶ ὡς τὸν βλαστόν τῶν δένδρων, ἀκρόδρυα, ὡς δὲ τὸν καὶ ἐκ τοῦ ἡμιτομικοῦ ἡματός.

Σαρο γλῶσσῃ τ'αν τὸ ραβδί

Χλωρὰ λουμάκις βράζει.

Καὶ ἐν τῇ Κυπριακῇ διαλέκτῳ λ ο υ μ α καὶ (φιλ.) σημαίνει βλαστός, καὶ ὡς ἡλὴ καὶ ραβδὶ γυνὴ καλεῖται Λουμάκα.

Οἱ Λουμάκαι προεκλήθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Διανίου ὡς διεργηναί, ὁπαυόμενοι τοῖς τότε πανυχίους ἐν τῇ ἀξίῳματι τοῦτοῦ Ἰουδαίου ἐξ Ἰσπανίας μετανάστες ὁ πρῶτος ἐπίσημος Ἑλλῆν μὲν γὰρ διεργηναί Παναγιώτης Νικολάου, ἦν Κύπριος, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἔληξε, διότι ἡ πρώτη τοῦ αὐτοῦ τῆς νήσου Λευκωσία ἐλέγετο τότε Νικουσία.

Πρῶτος ἐπίσημος ἐκ τοῦ οἴκου Λουμάκα μνημονεύεται ὁ ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου Ἀχμέτ ἀποσταλὴς εἰς Γαλλίαν μετὰ τῆς τουρκικῆς προεβίας ἀποδύων Ἑλλῆνα «ὁ υἱὸς τοῦτοῦ Χ ρ ὦ β α ὡ ς ὡ ς κατ' ἀποκοπὴν Σάντος ἢ Σινδός, εἰς δὸ ὡς ὡς ὡς τὴν ἑκείνου νυμφευθέντα τὸν Λουδοβίκον Chenier πρῶτον ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπαρχίας Langue-d'oc ἐν τῇ ἐμπορικῇ κοινότητι τῶν Γάλλων τὴν δευτέραν Μαρλὴν Λουμάκην ἐννευμένη ἐκ Μασσαλιώτης Ἀμικ, ἀντιπρόσωπος καὶ οὗτος τῶν ἐν Ἀνατολῇ γαλλικῶν συμπερόντων καὶ ἐγένετο πάρος τοῦ Ἀδελφοῦ Thevenet πρῶτον ἱεροῦ τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιοκατίας. Ἰδὲ τὰ περαιτέρω ἐν ἡ- ν α ς «Ἐτος Α'. Τεχὸς Α'. καὶ ΚΒ' 1906».

Ὁ ΙΗ' αἰὼν ὑπῆρξε δι' ἀπασαν τὴν Εὐρώπην περίοδος πυρετοῦ, ἀνησυχίας προσδοκίας καὶ ῥῆς μετὰ βελῶν προδρόμων μεγάλων ἐπαναστάσεων ἀρξαμένων τῇ 1789, καὶ μὴ τερματισθεῖσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εἶνε ἡ ταρχώδης διάσπασις τῶν σημερινῶν χρόνων ἐν τῇ συγχρόνῳ εποχῇ. Νέαι ἰδέαι ταράττουσι τοὺς ἐγκεφάλους τῶν συγγραφέων, τῶν φιλοσόφων, τῶν καλλιτεχνῶν λαοὶ δευτέρου ἐπιπέδου βαβαῖσται τὴν ζωτικότητά αὐτῶν, τὴν φιλοδοξίαν αὐτῶν ὅπως φθάσωσιν εἰς τὴν πρώτην τάξιν βασιλείας, αὐτοκρατορίας, ὡς καὶ ἀναμφισβήτητος ἡ δύναμις, ἀπειλοῦνται καὶ ἐστὶν ἐτε διαρκῶς αὐτὰς τάξεις ἐπὶ μακρὴν ὑποκείμεναι ἢ ὑποτακτικῶν ἐργῶν αὐτῶν ὡς ἐλευθερώσιν αὐτὰς ἀπὸ ἀπολυτελείας.

Ἡ κίνησις αὕτη ἐκ τῶν πρώτων, αὐτοχρήματα αὐτὰ τῶν καθ' ἑαυτοὺς

α Ἀλλὰ δὲν περναίναται καὶ οὗτος ὁ ὑψηλὸς προδορισμὸς Σου. Ἐκεῖ ἡμεῖς οἱ τῶν ἡπείρων, τὴν κοινότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατοικοῦντας, ὅς παρακαλέσωμεν τὸν ἑαυτοῦ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν μας, νὰ δώσῃ ὀλίγην ζωὴν καὶ εἰς τὸν Δωκεῖον, διὰ τὸν ἐθνικὸν Θεὸν μας, ἵνα ἐξαποσταλῇ καὶ ἀλλοχοῦ χρησμοὺς ἐλευθερίας.

Σὺ δὲ, ἠφελότατε, ἀποφάσισον πότε θὰ διέλθῃς ὡς ἄλλος Μέγας Ἀλέξανδρος τὸν Γρανίον τῆς Μ. Ἀσίας νὰ περὶαγάγῃς καὶ ἐκείτω ὁπόρους τὴν γαλανόλευκον καὶ νὰ προσκομίσῃς καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ Ἑλληνας χριστιανούς ἀδελφούς μας τὰ ἱερὰ καὶ πολυτίμητα τῆς Ἑλευθερίας δῶρα.

Γένετο, Κύριε, Ἀμήν.

ΕΠΙ Τῇ ΕΝΔΟΞῇ ΕΠΕΤΕΙῃ

Οἱ Πανέλληνες ἐνοῦμεν τὰς εὐχὰς ἡμῶν πρὸς τὸν κύριον καὶ Θεὸν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν θεὴν ἀντίληψιν καὶ ἀρωγὴν εἰς τὴν πανελλήνιον ἔνωσην καὶ ἐλευθερίαν ὑπὸ τὸ ἐνδοξον σκήπτρον τοῦ μεγάλου Στρατάρχου καὶ Βασιλέως ἡμῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΒ'.

τῇ, εὐμερῆς διὰ τῆς ἐμπορίας, μετεῖχε τῶν δημοσίων υποθέσεων, ἡνῶρθον τὰς σπουδὰς, καὶ οὐδέποτε κατέλειπεν ἄλλως τε τὴν γλῶσσάν καὶ τὰς ἐξελίξεις αὐτῆς. Εἰς τῶν Ἑλλήνων τούτων ἦτο καὶ ὁ Σάντος Λουμάκας, τὴν καταγωγὴν ἔχων ἐκ Κύπρου, καὶ τὸ γένος, ὡς λέγεται, ἀπὸ τῆς οἰκογενείας τῶν Λουζινιάνων, κατεῖχεν ἐντιμον θέσιν ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ Σουλτάν Ἀχμέτ Γ', ὅστις τὸν διώρισε, τῇ 1721, μέλος προεβίας ἀποσταλείας πρὸς τὸν Βασίλῃ τῆς Γαλλίας. Ὁκτὼ ἔτη βραδύτερον τῇ 1729 ἀπέκτισσε θυγατέρα τὴν Ἑλισσάβετ τὴν μέλλουσαν μητέρα τοῦ Ἀνδρ. Σιενιέ. Ἐμπόρος, διεργηναί, διπλωματικὸς λειτουργός, καὶ κάτοχος μεγάλης περιουσίας, ὁ Σάντος Λουμάκας ἡγάπα νὰ μυσταί τὰ ἐσπέρια ἡδῆ. Δὲν ἐκράτησε τὴν θυγατέρα του, ὡς οἱ ἄλλοι νέοι Ἑλληνες, κλεισμένην καὶ ὑποχρεωμένην νὰ κεντῇ ἢ νὰ νήθῃ μετ' αὐτῶν.

Ἡ ὡραία Ἑλισσάβετ ἔζησεν ἀρκετὰ ἐλευθέρως, σπουδάζουσα μετὰ τῆς μητρικῆς γλώσσης αὐτῆς τὴν γαλλικὴν, τὴν φιλολογικὴν ἀρχαίολογίαν, τὴν ἀρχαιογραφίαν. Ἡ πνευματικὴ δαμασκαζομένη, παρατηρητικὴ καὶ λίαν εὐφάντατος νεότης αὐτῆς ἐτελειώθη ἐν τῇ κύκλῳ διακεκριμένων ἔκτων, περιηγητῶν εὐπαιδευτῶν, δημογυνῶν λογίων καὶ σοφῶν. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις αὐτῆς ἦ ἐκ τῶν οἰκογενειακῶν αἰδουσαν εἶδε τότε τὸν Γάλλον «Gyus», ὅστις παρεσκεύαζε τὸ «Φιλολογικὸν εἰς Ἑλλάδα ταξιδεύοντος». Ἡ διδακτικὴ εὐφυία αὐτῆς, ἦν ἐκδομένη δι' ἐρασίαν καὶ ἡλικίαν, ἐσχηματίσθη προπύργιον εἰς τὰς καλλονὰς τοῦ ἐμπόρου (persistant) ὑπεργράνου, δραστήριου, ἐπιτηδεύου Ἑλληνισμοῦ, ἐν τῇ ἐμπορικῇ τάξει. Ἡ Ἑλληνικὴ ἦτο ἐν χρήσιν παρὰ τοὺς πλείστους τῶν χριστιανῶν ἐν Ἀνατολῇ κέντρον σπουδῶν σημαντικῶν ὀργανοῦ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει αὐτῇ προσπαθοῦν, νὰ ἀνασυστήσῃ, διὰ μεταρρῶσεων δι' ἔργων πολυμαθῆς φιλολογικῆν μορφήν συζευγνύων τὴν δημόσιον ποιήσιν μετὰ τῆς κλασσικῆς Ἑλληνικῆς. Ἀλλ' ἡ νεανίαν εἶδεν ὡσαύτως ἐκ τοῦ σύνηγους τὴν πολυτελεῖ Ἀδελφὴν τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ Α', περὶ οὗ θὰ εἴπῃ ἀργότερον ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς:

«Ὁ Σουλτάν Μαχμούτ ἐγένετο ὁ πνευματωδέστατος πρίγκηψ τοῦ Ὁθωμαν. Οἴκου, ὁ εὐγενέστατος καὶ χαριστάτος: ἡγάπα τὴν ζωγραφικὴν, τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ποίησιν. Ἐφόσον ἔζη αὐτὸς ἔχον ἐν Τουρκίᾳ ἐνα προστάτην, ἐθεράπευεν αὐτὰς μετ' ἐπιτυχίας, καὶ ὁμοτιόητος διεκρίνετο ἡτο βέλαιος εἰς τὰ μετεῖχε τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τῆς εὐνοίας του. Διὰ τοῦτο διατήρησεν πάντοτε σημειωδὴν προτίμησιν πρὸς τοὺς Γάλλους.

Ἡ Γαλλία εἶχε παγκόσμιον φήμην, καὶ αὐτὴ αὐτῆς ἡρεσκον εἰς τὰς πεπολιτισμένους ἐξέσεις. Ἡ Ἑλισσάβετ συνήθει ἐν ἐνώψει ἐν τῇ πνεύματι αὐτῆς τὰς νέας Ἀθήνας (Παρίσι) πρὸς τὰς ἀρχαίας. Ὁ πατήρ αὐτῆς δὲ τῇ διηγήσει τὴν ὁμοτιόητος πλελλῶν τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῶν ἡδῶν ἡμῶν, τῶν ἰδῶν, τῶν ἐθίμων καὶ τῶν τρόπων, εἰς αὐτὴν κάμει κατὰ τὸ ἐπίσημον ταξιδεῖον του εἰς Παρίσιος.

Ἡγάπα νὰ συναντᾶται μετὰ Γάλλων τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀπειρίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ οὕτως ἀναμφισβήτητος ἐγγύρησεν τὸν Λουδοβίκον Σιενιέ (Louis Chenier) νέον πράκτορα μασσαλιωτικοῦ ἐμπορίου οἴκου τοῦ ὁποῦ ἐπάλει ἐρέας τὸ 1742.

Ὁ Λουδοβίκος Σιενιέ, ἐπιτήδειος περὶ τὴν ἐμπορίαν, δραστήριος περὶ τὰς σχέσεις του εἰς διπλωματικὰς φιλοδοξίας. Ἡδυνήθη νὰ παράσχῃ ὑπηρεσίας πρὸς τὸν πρέσβιν τῆς Γαλλίας κίμχητα Gontie des Auteurs δὲ συνετὸν συμβούλον ὡς καὶ διὰ τῆς βαθέως γνώσεως του κοινωνίας πολυσυνθέτου. Ἐλογίζετο μετὰ τῶν πολλῶν διακεκριμένων τῶν γάλλων παρεπιδήμων. Ἡ Ἑλισσάβετ, εἰς τὴν ἥρκευον μέχρι τότε αἰσποδυαί, αἱ ἀμέλειαι ἐλαφρύνθη, ἀπὸ τῆς νύμφης ὑπὸ ἄλλου αἰσθημάτων. Ἦγεν ῥῆς ἀδελφὴν ἑγγαμὸν μετὰ τινος Γάλλου κ. Ἀμικ ἐν νυμφεῖῳ τῆς πύλας τῇ 1755 ἐν Λουδοβίκον Σιενιέ διὰ τὴν περὶ τῶν ταύτην ἐδέχον νὰ καταλίπῃ τὴν Ἑλληνικὴν θρησκείαν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ

αὐτῆς ἐμπεποτισμένη ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου ἱδανισμοῦ καὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης δὲν παρεδόθη εἰς τὴν καθολικισμὸν.

Τέσσαρες υἱοὶ καὶ μία θυγάτηρ ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ γάμου τούτου. Ὁ Ἀνδρ. Σιενιέ ἐβρατίσθη τῇ 1762 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐν Γαλατῇ. Ὁ Μάριος Ἰωσήφ εἶδε τὸ φῶς δύο ἔτη βραδύτερον.

Τὸ κίμχητος Des Auteurs ἀποθανόντος, ὁ διάδοχος του, ἱππότης Δε Vergennes, διετήρησεν ὡσαύτως ἀγαθὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Λουδοβίκου Σιενιέ, πρῶτον προχόντος τῆς γαλλικῆς παροικίας.

Ἡ νῆα δημοῦ οἰκογένεια ὑπέφερε διάφορα δεινὰ, λιμοὺς, πολέμους, πυρκαϊὰς, σεισμοὺς, εἶνε ἐπὶ σκηπτον ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν χώραν αὐτῆς.

Ἐφερον τὸ βλέμμα ἐπὶ τὴν Γαλλίαν. Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1765 ἡ Ἑλισσάβετ ἐδέχον νὰ ἀποχωρήσῃ τὸ ὕστατον, οὐχὶ ἄνευ βαθέως μελαγχολίας, τὸν ὡραῖον ἐκείνον οὐρανὸν τῆς οὐρανίας τοῦ Γαλατῆ, τὰ τεμένη (! !)

τὸν Βόσπορον πλήρως ἀναμνήσεων τῶν πρώτων τριάντων ἐξ ἐτῶν αὐτῆς, ἐμελλεν ἔμωι νὰ ἐδιδῇ ταχέως μετ' ἡν νῆαν ταύτην παρτίδα, ἦν ἐγγύρησεν ἡδῆ ἀπὸ τῶν ἀρηγήσεων τοῦ πατρὸς αὐτῆς, παρὰ τοῦ συζύγου της, διὰ τὸν μελετῶν της.

Χαρῆσσα, πνευματικῆς, σοφῆ, παραμεινῶσα Ἑλληνισμὸν συνεληροῦτο ἐν τῇ παρισίῳ κοινότητι καὶ καίτοι ὡς κίμχητα, κοινωνία ἐλαφρὰ καὶ τολμηρὰ, φευγαλέα καὶ κρυπτοῦσα βάρη, ἦτις ἐπαγγυρῶν ἐυδύμως τὴν κηδεύον τοῦ ἀρχαίου συστήματος παρασκευάζουσα τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν νομοθεσίαν τοῦ νέου.

Δύο ἔτη μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτῆς, ὁ Λουδοβίκος Σιενιέρος, προνοῶν περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πολυαριθμοῦ οἰκογενείας του, ἐπέτυχεν τὸν τίτλον Γενικοῦ Προξένου παρὰ τῇ αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Μαρκόου, ὑπηρεσίαν ἐπίσημον καὶ δυσχερῆ, ὅπου γυνὴ καὶ μικρὰ τέκνα δὲν ἡδύναντο νὰ ἀναμειχθῶσιν. Ἐξῆς κεχωρισμένον ἀπὸ τούτων ἐπὶ δεκαεπτὰ ἔτη, πλὴν μίας ἀδείας ἦν ἔλαβεν ἀπὸ Ἰουνίου 1773 μέχρι Ἀπριλίου 1775 δὲν ἐπανήλθε δὲ μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως του ὑπὸ συνταξίαν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1782.

Κατὰ τὰ μακρὰ ταῦτα ἔτη ἡ Καὶ Χενιέρος κατοικεῖ τὴν συνοικίαν Manrail οὐ μακρὰν τοῦ Ξενοδοχείου Gar-navalet τῆς Βασιλικῆς Πλατείας (Place Royale) σήμερον δὲ πλατεία τῶν Βοσγίων.

Ἠσχολεῖτο περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν υἱῶν της καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ συναναστρέφετο τὸν εὐχάριτον κόσμον τοῦ καίρου ἐκείνου, πρῶτων τοὺς συγγραφεῖς, τοὺς καλλιτέχνας, τοὺς ἀρχαιολόγους.

Ἡ αἰδουσία της ἠγολεῖτο εἰς τὸν Surard, τὸν Palissot, τὸν ζωγράφον David, τὸν ποιητὴν Lebrun, τὸν Alfieri, τὸν Bartholomey, ὅστις παρεσκεύαζε τὸ σύγγραμμα του «Ταξιδεῖον τοῦ νέου Ἀναξάραδος ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸν Florian, τὴν Καν Vigée-Lebrun, εἰς τὸν Ἑλληνιστὴν Girardet, οὕτως ἡ συλλογὴ τεμαχίων Ἑλλήνων ποιητῶν θὰ ἀναγνωσθῇ καὶ θὰ ἐπαναγνωσθῇ ὑπὸ τὸν Ἀνδρ. Χενιέρος.

Συνέλεγε γραμματῆσμον, μετάλλια, ἐκαίμεν ἐργαζομένη ὁ ζωγράφος Gages, οὕτως ἡ εἰκὼν τῆς οἰκογενείας Χενιέρος ὑπάρχει ἐν τῇ Μουσείῳ τῆς Gargassonne, καὶ ὅστις ὑπὸ τὴν διευθύνσιν αὐτῆς ἐξωγράφει πρὸς δόξαν του εἰκοσιτέσσαρας ὁδῶνας ἐμπνευσθείσας ἐκ τῶν ἐπῶν τῆς Ἰλιάδος.

Ὁ Ἀνδρέας ἡλικιωτὸς ἐν τῇ ἀποσπαστικῇ ταύτῃ τῆς ἀρχαίτης κατὰ τὴν συμνὴν τῆς ἡμέρας. Ἐλαβε παρὰ τῆς μητρὸς του τὴν ἐνδόμυχον, βαδίζαν μύθον εἰς τὴν ποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς εἰδωλοκαταλείας, ἥτις ἐμελλε νὰ χρωματίζῃ καὶ ἐμφυχώσῃ ὅλον τὸ ἔργον του, οὐ μόνον τοὺς ἐπιλόγους καὶ τὰ εἰδύλλια, ἀλλὰ καὶ τοὺς πλεμικὰς στίχους, καὶ τοὺς ἱάμβους, τοὺς παλλομένους ὑπὸ ἀγρίας ἐνεργητικότητος, ὑπὸ ἱερὰς ἐκδικήσεως.

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἀγνοεῖ ὁ συγγραφεὺς πόσον ἀποσπαστικὴ ἐμπέσκειν αἱ μινεράδες καὶ ἡ γυνὴ, τοῦ νοσήσιν εἰς πάντα χριστιανὸν, ὅς συμβολίζοντὶ τὴν ἀποστήσιν τὴν ραββιν.

Εἶχε προσλάβει ἐξ αὐτῆς τὴν φαντασίαν, τὸν ἐνθουσιασμόν, ψυχὴν εὐαίσθητον, τὴν αἰτικὴν χάριν, τὴν λεπτότητα τῶν ἰδῶν καὶ τῶν σχημάτων ἄλλ' ἢ φύσις του ἦτο μάλλον ἐστρηγμένη καὶ μάλλον σταθερὰ, περικαλυπτομένη ὑπὸ μυστηρίου καὶ συχνὰ ὑπὸ μελαγχολίας. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς Νοβάρρας ὅπου εἰσήχθη τῇ 1773, τὰ χαρίσματα ταῦτα ταχέως ἐμελλον νὰ ἀναπτυχθῶσιν.

Ὁ γάλλος περιηγητὴς Gyus, ἐν ἡ Κυρία Χενιέρος εἶχε γνωρίσει ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρεσκεύαζε τὴν

ἐκδοσὶν τοῦ «Φιλολογικοῦ» εἰς Ἑλλάδα ταξιδεύοντος ὡς ἔλαβε παρ' αὐτῆς τῇ 1774 δύο πολυτίμους ἐπιστολὰς αἵτινες κατεχωρήθησαν ἐν τῇ πονημίᾳ του. Ἀποκαλύπτει ἐν αὐταῖς ἐράσιον χάρισμα, ζωγράν παρατηρητικότητα, τέχνην περιγραφικὴν ὅπως σοβαρὸν ἔμα καὶ εὐδραστον. Αἱ περικύπαι τὰς ὁποίας θὰ παραδῶσιν μετὰ βοήθησιν ὅπως γνωρίσῃ τὴν εὐγενὴ καὶ χαρίεσαν ταύτην Ἑλληνίδα Κυπρίαν γενομένην τόσον καλὰ γαλλίδα, ὡς οὐδὲν ν' ἀποβῇ τῆς καταγωγῆς αὐτῆς.

(ἀκολουθεῖ).

Ο ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ
ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΥΠΟ FR. DUFOUR

II

Ἐνθ' ἡ Κρήτη μετέπειτα διὰ τῶν ἀναλλαγῶν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τοῦ κατευνασμοῦ αὐτῆς, ἡ μήτηρ πατρὶς δὲν ἦτο καὶ αὐτὴ ἀπηλλαγμένη πολιτικῶν περπετειῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπένεν ἀνεμῶς ἀνεξαρτησίας ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν πᾶσαν, ἡ Βουλγαρία ἀνεκρηγύθη ἐλευθέρᾳ, ἡ Κρήνη ἐπεθύμει νὰ τὴν μιμηθῇ. Ἐν Ἀθήναις ὁ λαὸς ἔβλεπε μὲ ὄμμα κακῶν λεπτομερειῶν τινος τῆς καθόλου διακυβερνήσεως, ἐμμένοντο ἰδίᾳ τὴν κυβερνήσιν ἐκ παραμεινῶν τῶν στρατῶν καὶ τὸ ναυτικὸν καὶ ἡ λησμονεῖ ἐπὶ τοῦ χάριτος τοῦ σχεδίου τῆς στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως. Οἱ ἑξ ἀμείνων πρὶν κίπες κατέστησαν ἐπιδυνάμει τῆς καταστάσεως ταύτης τῶν πραγμάτων καὶ εἶδον μίαν ἡμέραν νὰ ἐγείρεται ἐνὶ τοῦ Κράτους ἄλλο Κράτος μετὰ ἰδῶν καθιερῶς προοδευτικῶν. Ὁ στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐγεννήθη φέρον μετ' αὐτοῦ φόβος καὶ ἀμφιβολίας.

Ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1908, ὁ Σύνδεσμος εἰς τὴν ἰκανὴν ἰσχυρὴν δὲ ἀναμνησθῇ τῆς τῆς διευθύνσιν τῆς Πολιτείας ἀρτίως τὴν σύστασιν Ὑπουργείου, ἐμμενόμενος νὰ λύσῃ δυσχερεῖας τινὰς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἠρνήθη ἀπολύτως ὅπως ἱκανοποίησιν τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας. Ἐντούτοις τὰ συμβεβηκότα ἐν Κρήνῃ ἐμελλον νὰ περναγίνοντο αὐτὸν εἰς πολλὰ κλεισμοὺς θείων. Ἡ ὁθωμανικὴ κυβερνήσις, τὸ ἐπόμενον ἀλλοτῶς, θὰ ἐπαθῇ νὰ ἀναμειχθῇ ἡμέρας τὴν ἐν Ἀθήναις κυβερνήσιν εἰς τὸ κρητικὸν ζήτημα, ἐπὶ τῇ κρυφῇ ἐλπίδι δι' ἡ περιπολὴ τῶν συμβεβηκότων θὰ τῇ ἐπέκρινε νὰ συνάγῃ συζητήσεις ἀμέσως πρὸς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῶν ἀμφοιστοιμῶν σημείων.

Μικροὶ ἐδέχοντο ὅπως ἐπιτύχῃ ἡ τακτικὴ αὕτη, ἡ ἐπεμβάσις τῆς Εὐρώπης ἀπεσθῶν τὰς ἐχθροπραξίας, δὲν ἔωσαν ὅμως τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς διμαγωγίας. Τὰ Ὑπουργεῖα Θεοτόκη καὶ Ράλλη ἐγένοντο ἐρημέρια, ἐκείνη ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἐκινεῖτο ἐντὸς φαύλου κύκλου. Ἦνα ἀπάλλαγῃ δρομολογία τῆς κρίσεως, Ἦνα ὑπερβῇ ἐν βῆμα διερῆς κινήσεως, ἐδέχοντο νὰ προστρέξῃ εἰς γενικὰς ἐκλογὰς καὶ συμβούλευσιν τῆς χώρας περὶ τῆς γνώμης αὐτῆς, ἀλλ' αἱ γενικαὶ ἐκλογαὶ δὲν ἔδυναντο νὰ γένωνται ἐνεκα τῆς βαθείας στάσεως τῶν Κρητῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Ἡ νῆα βουλὴ δὲν ἡδύναντο νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τοὺς Κρητὰς βουλευτὰς καὶ ἀποξενώσῃ ἀπ' αὐτῆς ἀπασαν τὴν Εὐρώπην, καὶ νὰ ἀρνηθῇ εἰς τοὺς βουλευτὰς τούτους τὴν ἐισόδον εἰς τὴν Βουλὴν διὰ περιερίπτεν εἰς τραγικὴν ἐπαναστάσιν, ἴσως μάλιστα, εἰς τὴν πτώσιν τῆς δυναστείας.

Ὁ x. Ράλλης, ὅστις εἶχε προτείνει ὡς δρον τῆς ἀνάδου του εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν διδύσ

